

جناب ابن دخيل عليه بهاء الله

صحيفة الله المهيمن القيوم

هو الناطق في ملكوت البيان

حمد مقدس از شئون عالم و اشارات امم و شبهات معتدين و ضوضاء معرضين ساحت امنع اقدس حضرت مقصودی را سزاست که در هر حینی بمتابۀ غیث هاطل از سماء عنایتش آیات نازل هیچ ذاکری از فضلش محروم نشد و هیچ قاصدی از بحر آیاتش ممنوع نگشت فضلش احاطه نموده و رحمتش سبقت گرفته در لیالی و ایام مقبلین را بنفحات وحی معطر نموده تعالی تعالی فضله و تعالت رحمته جلّ جلاله و عظم برهانه

یا ایها المقبل الی الله و الشارب كأس لقائه و الناطق بثنائه اسمع ندائه الاحلی من افقه الاعلی انه یدکرک بآیات تنادی فی العالم و تدعو الكل الی العزیز الوهاب انا ذکرناک مرّة بعد مرّة لثشکر ربک مالک الرقاب قد حضر کتابک لدی المظلوم و قرئه العبد الحاضر اجنباک بکتاب جعله الله امّ الالواح لا تحزن من شیئ توکل علی الله ربّ الارباب انه یدک علی ذکره و ثنائه و جعلک ساقیاً لهذا الریحق الذی اذ فکّ ختمه تعطّرت الآفاق هنیئاً لفاصد قصد المقصود و فاز بما لا فاز به اکثر العباد قل الآیات مسخّرات بامرہ و الامور فی قبضة قدرته و هو المقتدر العزیز العلام قد فزت بما لم یفز به علماء الارض و فقہائہا شہد بذلک امّ الکتاب فی المآب قد حضرت لدی المظلوم الاسماء الّتی کانت مذکورة فی کتابک و انزلنا لهم ما انجذبت به القلوب و قرّت به الابصار و هو المقتدر المختار

یا تیمور یدکرک الغفور بذکره و یدکرک بآیاته و یوصیک بالمحبّة و الوداد و بالاتحاد و الاتفاق طوبی لک بما سمعت و اقبلت و ویل لکلّ معرض کفر بالله و آیاته مقبلاً الی مطلع الاوهام

یا منصور قد اتی النّصر و هو ظهوری و اتی الظّفر و هو ندائی و اتی السّلطان و هو امری و ظهرت الاسرار و هی کتابی کذلک اظہرنا لئالی البرهان من اصداق عمّان ربک العزیز المّنان

یا فیاض قد اتی فیاض الجنود الحکمة و بیان و نادى المناد من کلّ الجهات و مرّت الجبال و وُضع المیزان و القوم اکثرهم فی نوم عجاب منعتهم اهوآتهم عن الله نبدوا الکتاب ورائهم و ارتکبوا ما تبرّء منه اهل سرادق العظمة و الاجلال البهّاء علیک و علی اهلک و علی امائی اللّائی آمنّ بالله الواحد المختار

یا محمّد علی اسمع نداء المظلوم انه اتی امر الله الذی کان حصناً للواردين و درعاً لهیکل من اقبل الی الافق الاعلی و اجاب مولی الوری اذ ارتفع النداء بین الارض و السّماء قل یا قوم اعرفوا مقام امر الله و حکمه و لا تكونوا من الجاهلین کذلک ظهر النور من ملکوت بیان ربک العلیم الحکیم البهّاء علیک و علی ضلعک من لدن غفور رحیم

یا پاشا یدکرک مولی الانام فی هذه اللیلة الدلّماء و یدکرک بما یقرّبک الی مقام تشرفّ بذكر الله و تزیّن بقدم اولیّاته انه ینطق فیکلّ الاحیان و یقول یا ملأ الامکان ارفعوا رؤسکم ثمّ انظروا الی ما اشرق و لاح من افق سماء العلم من لدن قویّ آمر قدیر

یا فرج قد فتح باب السّماء و اتی الفرّج بسّلطان لا تقوم معه جنود الانشاء و لا صفوف الاقویاء و لا اوهام العلماء و ینطق باعلیّ النداء بین الارض و السّماء یا ملأ الانشاء قد اتی من ارتعدت به فرائص الاسماء و ظهر من کان مذکوراً فی افئدة المقرّبین

يا ملأ بابا قد قبلنا بلاء الدنيا و شدائدها لنجاة العباد و هم قاموا على الاعراض انكروا حجة الله و برهانه و جادلوا بآياته و
اعرضوا عن انوار وجهه و كفروا بنفسه كذلك سؤلت لهم انفسهم و هم اليوم من الاخسرين فى كتاب ربك العزيز العظيم
يا صمد اسمع نداء الصمد الفرد الواحد الاحد انه يأمرک بما يرفعک و يوصيک بعهد الله و ميثاقه و بما نزل فى كتابه انه
مع الذين تمسكوا باوامره و عملوا ما أمروا به من لسان الوحي فى هذا اليوم المبارك المقدس المبين
يا عبد الحسين طوبى لك و لاسمك اسمع بأذن الفؤاد ما نزل من ملكوت عناية مالك اليجاد الذى اتى براية الوداد و
امر الكل بالاتحاد نعيماً لمن تمسك بما أمر به من لدى الله رب ما كان و ما يكون
يا حسن قل

الهى الهى اسلك برحيقك المختوم و اسمك القيوم و بكوثر بيانك و سلسيل عرفانك و لبن فضلك و خمر رحمتك
بان تجعلنى فى كل الاحوال راضياً برضائك و مقبلاً الى افقك و ناطقاً بآياتك و متمسكاً بحبلک الممدود
يا قلمى اذكر من سُمى بعلی قبل اكبر الذى ما معنته سبحات الجلال عن الغنى المتعال سمع النداء من الافق الاعلى و
اقبل اليه فى يوم فيه اعرض من فى ناسوت الانشاء الّا من اخذته يد الاقتدار و ذكره لسان العظمة فى مقامه المحمود
يا على انا نوصيک و الذين آمنوا بتقوى الله و بالصدق و الصفاء ان ربك ما اراد لاحد الّا ما يرفعه الى الجنة العليا و
الفردوس الاعلى المقام الذى لا يرى فيه الّا ظهورات اسمائه و صفاته انه هو الفضال الذى لا يمنع فضله اعراض الامم و لا
حوادث العالم قد سبقت رحمته و احاطت الطافه ولكنّ القوم هم لا يفقهون
يا جعفر حضر اسمك لدى الوجه و نزل لك ما لا تعادله خزائن الارض و لا ثروة الخلق و لا ما يفتخر به اصحاب الغناء
فى ناسوت الانشاء و لا ما جمعه الامراء و الملوك اشكر ربك بهذا الفضل الاعظم و قل

الهى الهى لا تمنعنى عما قدرته لاصفيائك و لا تجعلنى محروماً عما يقربنى الى افقك انك انت المقتدر العزيز الودود
يا آقا بالا عليك بهاء الله مالك الاسماء و فاطر السماء طوبى لوجهك بما توجه و لقلبك بما اقبل و لسمعك بما سمع و
ليدك بما ظهرت منها قدرة الله و قوته الذى لا تعادله الدنيا كلها يشهد بذلك هذا المظلوم فى هذا المقام المرفوع افرح بهذا
الذكر الاعظم الذى جرى من قلم الله ربك مالك الغيب و الشهود
يا ابراهيم قد اتى الخليل من لدى الجليل و القوم انكروه و اعرضوا عنه و جادلوا بما ظهر من عنده و كفروا بالذى ارسله
بالحق الى ان اشتعلت نار البغضاء فى صدور اهل البغى و الفحشاء و ارتكبوا ما ناح به كل حبيب و صاح كل صديق كذلك
قضى الامر و القوم اكثرهم يذكرون و لا يشعرون

يا قلم اذكر من سُمى بمشهدى ابراهيم ليفرح بذكر الله المستوى على عرش البيان فى المأب انا نوصيک بما يرتفع به
مقام الانسان و بما انزله الرحمن فى الكتاب لا تحزن من شئى توكل على الله فيكل الامور انه ينصر الذين اقبلوا اليه فى يوم نادى
المناد الملك لله رب الارباب

يا محمد على خذ المعروف و ضع المنكر هذا ما أمرت به فى قيوم الاسماء و فى هذا اللوح المبين الذى اذا ظهر
خضعت له الالواح ان ربك هو المبين العليم
يا عبد الاحد خذ الانصاف و ضع الاعتساف كذلك جرى الامر من قلم الله رب العالمين انه ذكرک بما لا تعادله اذكار
العالم ان ربك هو المشفق الكريم
يا محمد قبل على اذا شربت رحيق الوصال و فزت بما كان مخزوناً فى علم الله و مسطوراً من القلم الاعلى فى كتبه و
زبره و الواحه اشكر ربك بهذا الفضل العظيم

يا محمد اسمع نداء المظلوم قل يا ملاً الارض خذوا العدل و ضعوا الظلم كذلك اتى الامر المبرم من الله مالك القدم و مولى الامم انه هو الفرد الواحد المهيم العليم الحكيم

يا احمد ان المسجون قد اقبل اليك من شطر السجن و يقول دع الموتى و خذ الكأس من كوثر الحيوان باسم ربك الرحمن انه يقربك اليه و يهديك الى صراطه المستقيم

يا قلمي الاعلى اذكر من سمي باقا ملاً ليجذبه ذكرك الى الذروة العليا و يقربه اليك و يؤيده على ما يكون باقياً بقاء الملك و الملكوت و يوقفه على الاستقامة على هذا الامر الذى به زلت الاقدام و اسودت الوجوه و سقطت اصنام المتوهمين

يا قنبر خذ الامانة باسمى و ضع ما يخالفها قد جعلها الله الطراز الاول لهياكل الملل طوبى لمن تمسك بها و عرف مقامها و تنور بنورها و تشبث بذيلها كذلك نطق لسان العظمة اذ كان مستوياً على عرش البيان انه هو الفرد الواحد العزيز الجميل

يا عبد الاحد اذكر الايام التى فيها حضرت امام وجهى و سمعت ندائى و رأيت افقى و شريت رحيق اللقاء من يد عطائى اياك ان تمنعك شئون الدنيا عن ذكرى و ثنائى و عما سمعته من لسانى فى سجنى هذا ما امرناك به من قبل و فى

هذا الحين امراً من لدن قوى عزيز حميد

يا مشهدى حسين خذ الوفاء امراً من لدن فاطر السماء طوبى لهيكل تزين به و ليد تمسكت به و لعبد عرف مقامه امراً من لدى الله المقتدر المهيم القيوم

انا اردنا ان نذكر من سمي بملاً اسلام و نذكره باياتى و نبشره بعناياتى و نعرفه ملكوتى و جبروتى و اهل مدائن قدرتى و عظمتى ليفرح و يشكر من اتى بالحق بسطان غلب الارض و السماء طوبى لمن عرف و شهد و قال لك الحمد يا مالك

الغيب و الشهود

يا شيخ قبل كاظم نوصيك بالحكمة و البيان و بما يبقى به ذكرك فى كتاب ربك الرحمن اياك ان تخوفك سطوة العالم ضعه تحت قدمك و قل

الهي الهى لك الحمد بما وجدت عرف آياتك و رأيت آثار قلمك و اعترفت بما نطق به لسانك اسئلك يا مظلوم الآفاق باسمك الذى به خضعت الاعناق بان تؤيدنى على ذكرك و على الاستقامة على حبك اى رب لا تمنعنى عن بحر فضلك و لا

عن سماء كرمك لا اله الا انت الغفور العطوف

ان المظلوم اراد ان يذكر من سمي بملاً نور محمد لتجذبه نفحات الوحي الى الافق الاعلى و يتمسك بما أمر به من لدن فاطر السماء و مالك ملكوت الاسماء ستفتنى الدنيا و يبقى للمقبلين ما نزل لهم من سماء الفضل و العطاء يشهد بذلك

عباد مكرمون الذين لا خوف عليهم و لا هم يحزنون

يا على هذا يوم الذكر و البيان و هذا يوم العناية و العطاء و هذا يوم العظمة و الاجلال طوبى لعبد اقبل و فاز و عمل بما أمر به من لدى الله مالك الوجود

يا على قد ظهر مقصود العالم برايات الفضل و العطاء و اعلام العزة و الهدى ولكن القوم نبذوا امر الله ورأتهم و ارتكبوا ما أمروا به من مطالع الظلم ان ربك هو العليم الحكيم

يا پاشا يذكرك مالك الاسماء و فاطر السماء قل يا ملاً الارض اسمعوا صرير القلم الاعلى خذوا كتاب الله بقدره و قوة لا تمنعها قدرة العالم و لا سطوة الامم ان ربك هو الامر القديم

يا اسمعيل طوبى لك و لعبد نبذ الاوهام مقبلاً الى افق منه اشرق نير الايقان فى يوم فيه نطق الصراط تالله قد اتى الميقات و قال الميزان قد كُشف الغطاء و اتى من سماء الاقتدار من عنده كتاب مبين

يا محمد أذكر إذ أتى محمد رسول الله اعرض عنه من على الأرض منهم من قال أنه كفر بالله و منهم من قال أنه كذاب مفتر و منهم من قال أنه ساحر ينطق عن الهوى كذلك نطق القوم في امره المبرم المقدس العزيز البديع يا اهل شيشوان اسمعوا نداء ربكم الرحمن أنه يذكركم إذ كان بين ايدي الذين اعرضوا عن التقوى و اتبعوا البغي و الفحشاء و ارتكبوا ما ناحت به طلعات الفردوس الاعلى و الجنة العليا و ارتفع حنين شجرة الطوبى و سدرة المنتهى اياكم ان تخوفكم ظلم المعتدين و ضرب الملحدين خذوا الحكمة في ايام الله انها تقربكم اليه ان انتم تعلمون يا حاجي آقا اسمع النداء من شطر السجن أنه يدعوك الى الحق و يامرک بالعدل و الانصاف قد ظهر و اظهر ما اراد امام وجوه العباد في يوم فيه امطر سحب القضاء سهام البلاء يشهد بذلك من عنده لوح محفوظ يا ملا صادق قد جرى من قلمي الاعلى فرات الحكمة و البيان في يوم فيه اعرض كل مقبل و انكر كل مقرر و كفر كل مؤمن و شتم كل صامت كذلك ورد علينا من الذين ما انصفوا في امر الله و سلطانه و نبذوا العدل ورائهم آخذين ما ناح به الروح في مقامه المقدس العزيز المحبوب

يا محمد قبل حسين انظر ثم اذكر إذ أتى الرحمن بقدرة و سلطان و ورد عليه من اهل الطغيان ما صاحت به الصخرة و ناحت الارض و السماء و اضطربت افئدة الاولياء و ارتفعت الصيحة و نسف كل جبل باذخ رفيع يا ابا القاسم قل

الهي الهى ترانى مقبلاً اليك و متوجّهاً الى انوار وجهك و منتظراً بدائع فضلك اسلك بالسراج الذى حفظته بقدرتك و سلطانتك و باسمك الاعظم الذى به ارتعدت فرائض المعرضين من عبادك و المشركين من خلقك بان تقدر لعبدك هذا من قلمك الاعلى خير الآخرة و الاولى انك انت الله لا اله الا انت الفرد الواحد الغفور الكريم يا مير على اكبر انظر في امرى و ما ورد على نفسى بعد ما جنث من الافق الاعلى لاصلاح العالم و تهذيب الامم قل آه آه لم يدر عبدك هذا اى بلائك يذكر تلقاء وجهك ان القلم انصعق عند ذكر بلائك و ما ورد عليك من طغاة خلقك و بغاة عبادك اشهد انك اظهرت نفسك لحيوة العالم و اصلاح الامم و حملت الشدائد اظهاراً لعنايتك و ابرازاً لفضلك نفسى لعنايتك الفداء يا مقصود العارفين و روحى لنفسك الفداء يا ايها المسجون بين ايدي الغافلين يا على يا عطار اذا سمعت صرير قلمي الاعلى و وجهك شطر الله مولى الورى و قل الهي الهى لم ادر في اى مقام ارتفع ندائك و فى اى مقرر استقر عرش عظمتك اسلك يا مالك الملوك و راحم المملوك باسمك الذى به سخرت مدائن الافئدة و القلوب و باقتدار مشييتك و نفوذ ارادتك و بحر آياتك و سماء حكمتك بان تقدر لى ما يجعلنى راضياً برضائك و متحرّكاً بارادتك و متمسكاً بالحكمة التى امرت بها فى محكم كتابك انك انت الفرد الواحد العزيز العظيم

يا قلم اذكر من سمي بعباس ليفرح و يكون من الشاكرين قل الهي الهى لك الحمد بما خلقتنى و اظهرتنى و عرقتنى سيلك و اعلم بعلم اليقين بانك خلقتنى لاصغاء ندائك و مشاهدة انوار افقك لم ادر يا الهى ما قدرت لى من قدرك و قضائك و ما اردته فى ايامك ان تمنعنى عن التقرب الى مقرر عرشك لا تمنعنى حيوتى و لا وجودى و لا قيامى و قعودى آه آه ان يمنعنى قضائك عن القيام لدى باب عظمتك و اصغاء ندائك و عزتك يا مقصود العالم و محبوب الامم لا يسكن ظمأى الا بالتقرب الى ساحة قدسك و لا يسكن قلبى الا بالاقبال الى شطر عرشك و لا تستريح كينوتى الا بكوثر لقائك و سلسيل وصالك ترى يا الهى تبلبلنى و اضطرابى و حزنى و همى و غمى فى ايامك اين فرجك يا مفرج العالم و اين اعانتك يا معين الامم و عزتك قد تجاوز حالى عن الذكر و البيان يا ربى الرحمن ارحمنى بفضلك ثم اكتب لى ما تقر به عينى و عيون عبادك انك انت المشفق الكريم و انك انت ارحم الراحمين

بنام دانای یکتا

یا سلیمان بزبان پارسی گفتار کردگار را بشنو امروز راز بیناز بی پرده آشکار نیکوست حال نفسیکه باسم قیوم رحیق مختوم را آشامید و در سجن اعظم یادش نمود گیتی را غبار اخذ نموده و دخان فراگرفته از او مسئلت نمائید شاید عفوش کل را اخذ نماید و بآنچه مقصود از آفرینش است آگاه فرماید منتسبین را از قبل مظلوم ذکر نما و بآیات دوست یکتا بشارت ده
یا زین العابدین آنچه پنهان بود آشکار شد روشنی نخستین از آن پدیدار نیکوست حال نفسیکه ندایش را شنید و بقلب اقبال نمود و بانوار وجه توجه کرد

یا رسول گیتی را الوان مختلفه از اقبال و توجه بافق امر الهی منع نموده و از دریای گفتار کردگار محروم ساخته از حق بطلب شاید عباد را مؤید فرماید بر آنچه سزاوار یوم اوست اوست قادر و اوست توانا
یا سید قبل محمد خامه بتو رو نموده و ترا یاد مینماید شاید بآنچه سزاوار است تمسک نمائی و بمقام قل الله ثم درهم فی خوضهم یلعبون فائز شوی

یا علی اصغر مالک قدر در منظر اکبر ترا ذکر مینماید اولیای ارض در حسرت استماع این ذکر برفیق اعلی شتافتند آنچه امروز از خامه کرم جاری میشود شبه و مثل نداشته و ندارد بشناس مقامش را و چون بصر حفظش نما
یا علی سراج میگوید یا اهل ارض قسم بنیر بیان سراج الهی امام وجوه روشن و ظاهر خود را از نورش منع منمائید و از آثار و ضیانتش در خباء مجد ربّانی درآئید امروز بحر بیان رحمن مواج و آسمان فضل مرتفع خود را محروم مسازید از غیر بگذرید و بدوست تمسک جوئید اوست کریم و اوست مهربان

یا قلم قاسم را ذکر نما شاید از بحر بیان بیاشامد و از آفتاب علم الهی منور گردد و فائز شود بآنچه سبب استقامت است امروز صیحه مرتفع و جبل مندک و عباد منصع طوبی از برای نفسیکه باصغاء آن فائز شد و مقصود را شناخت و باو عارف گشت از حق بطلب عباد خود را حفظ فرماید و بر اعلاء کلمه مؤید نماید
یا اسد انشاء الله ضرغام میدان حکمت و بیان باشی و در افنده و قلوب تصرف نمائی صولت صولت حقیقی باشد و سطوت سطوت معنوی ایذا و اذیت شأن درندگانست از سچیّه خرد انسانی محبت و شفقت و رحمت است خدایا بامری ان ربک هو العلیم الحکیم

یا ایها الكتاب اذکر من سُمی بدرویش رحیم لتجذبه آیات ربّه و تقرّبه الیه و تؤیّده علی ذکره و ثنائه بین عباد و خدمه امره فی ایامه انه هو الحاکم علی ما یشاء و فی قبضته زمام من فی السموات و الارضین البهائم من لدنا علیه و علی ضلعه الّتی حَضَرَ اسمها لدی المظلوم فی سجنه العظیم

یا درویش خلیل قد اتی امر الله و القوم اعرضوا عنه و اعترضوا علیه بما نقضوا میثاقه و عهده و اتبعوا الذین کفروا بالله و بآياته عند ربک علم کلّ شیئی فی کتاب مبین و نذکر ضلعک الّتی اقبلت فی یوم اعرض فیه اکثر اماء الارض ان ربک هو المحصی العلیم

یا میرزا آقا انا اردنا ان نذکرک من هذا الشطر و نذکرک بآیات الله الّتی نزلت من ملکوت بیانہ لتقرّ بها عینک و یفرح قلبک و تقوم بالروح و الریحان علی خدمه الامر فی هذا الیوم الّذی فیه اتی المیقات و نزلت الآیات و ظهرت البیّات و حدّثت الارضون و السموات کذلک انزلنا ما یکون باقیاً ببقاء اسمائی الحسنی ان ربک هو العزیز الکریم

یا کربلائی احمد محمد روح ما سواه فداه آمد انکارش نمودند و بر شهادتش فتوی دادند صاحبان فتوی علمای عصر بودند بشقاوت آن نفوس نار ضغینه و بغضا در صدور مشتعل و امر بشأنی شدید که آیه هجرت نازل و مالک ملکوت اسما از

حجاز قصد یثرب فرمودند بذلک ذرفت الدّموع و ذابت القلوب و ناحت الاشیاء کلّها و القوم اکثرهم من الغافلین
یا غفّار مختار آمد با رایة انا الله آمد با عَلم المُلک لی آمد از یمینش فرات رحمت جاری و از قلمش اسرار حکمت
ظاهر امام وجهش بحر بیان مّواج ولکن اهل دانش و ینش کمیاب بل مفقود کل افسرده بل مرده مشاهده میشوند انا لله و انا
الیه راجعون

یا حسن یا عمو اذا فزت بآیاتی و سمعت ندائی قل
الهی الاهی انا عبدک و ابن عبدک و ابن امتک قد سمعتُ ندائک اقبلت الی بحر عرفانک اسئلک بقدرتک الّتی غلبت
الاشیاء و بانوار وجهک الّتی بها اشرفت الآفاق بان تجعلنی ثابتاً علی امرک و قائماً علی خدمتک و راسخاً فی حبّک و ناطقاً
بشائک انک انت القویّ الغالب القدير

یا حیدر قبل علی وّل وجهک شطر البیت و قل
الهی الاهی لک الحمد بما سقیتنی کوثر عرفانک فی ایامک و ایدتنی علی الاقبال الیک اذ اعرض عنک اکثر خلقک
اسئلک بالاسرار المکنونة فی علمک و اللّالی المخزونة فی کنائز عصمتک بان تقدّر لی ما یقرّبنی الیک و ما یرفعنی بین عبادک
انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت الحقّ علامّ الغیوب

یا حسین اینمظلوم اراده نموده ترا ذکر نماید در چه مقام در سجن اعظم در چه حالت در بحبوحه احزان ولکن بلاى
امم و ظلم عالم او را از ذکر بازنداشته ذرات کائنات بر آنچه ذکر شد گواهی میدهد از حق بطلب ترا تأیید فرماید بر آنچه
سزاوار مقام اوست

یا علی بگوش جان بشنو و بچشم حقیقت مشاهده نما که شاید ندای دوست را بشنوی و آثارش را ملاحظه کنی چه
بسیار از عباد که بینا و شنویند ولکن در دفتر الاهی اعمی و اصم و ابکم مذکور و مسطور
یا محمّد کتاب نازل و اسرارش از قلم اعلی مذکور و مسطور ولکن عباد غافل و محجوب مگر نفوسیکه بایادی اقتدار
حجبات و سبحات را خرق نمودند و قصد مقام اعلی که مقام معرفت دوست یکتاست کردند

یا جواد بحر بیان در امواج آفتاب حقیقت فوق رؤس مُشرق و طالع و نور عنایت از افق فضل ساطع از حق میطلبیم عباد
خود را از این فضائل منع ننماید و محروم نسازد فیضش احاطه نموده و قیاض بر عرش رحمت مستوی هنیئاً للعارفین
یا ستار روز رستخیز آمد و ستار بر عرش اسم غفّار مستوی ستر نموده کرم فرموده باب عنایت باصبع قدرت گشوده
ولکن عباد غافل بر ظلم قیام نموده اند عمل کردند آنچه را که سینه ها شکافت و کبدها مشتعل گشت این امور کل از شقاوت
علمای ایران احداث شده عمل نمودند آنچه را که از اوّل دنیا الی حین شبه آن شنیده نشده انّهم من الاخسرین فی کتابی
المبین

یا حبیب محبوب عالم را ذیاب ارض احاطه نموده و مظلوم آفاق را اهل نفاق حبس کرده هر حین ظلمی ظاهر و هر
آن شدتی وارد معلوم نیست از قبل بچه اقبال نموده اند و بچه حبلی متمسکند و حال بچه جهت اعراض کرده اند لعمر الله انّهم
لا یشعرون و لا یعرفون و لا یعلمون

یا حسین ندای حسین را بشنو از شطر سجن بتو توجه نموده و لله تکلم مینماید و فی سبیل الله میگوید آیا آذان واعیه
یافت میشود و یا ابصار حدیده موجود قسم بافتاب حقیقت حجّت ظاهر و باهر نعمت نازل و رحمت هاطل طوبی از برای
صاحبان بصر و سمع و ویل للغافلین

یا قلم اللهقلی را از قبل اسم اعظم ذکر نما که شاید ذکرت بمثابة جناح او را تأیید فرماید بر طیران در این هواء لطیف
منیر ندا را شنیدی آثار را دیدی از حق بطلب ترا مؤیّد فرماید بر استقامت کبری اوست آیه عظمی و غایه قصوی خذ ما أمرت به

و ضع ما نهيت عنه امراً من لدن قوی قدیر

یا ابراهیم آن نار بغضا که در آن ایام مشتعل شد در ایام اینمظلوم اعظم و اکبر آن مشتعل اخماد هر ناری سهل و آسان
ولکن نار ضغینه و حسد را میاه عالم نیفسرد نار ظاهره در ساعتی ساکن شود و این نار در قرون و اعصار باقی و پابنده ماند از
حق میطلبیم اولیائش را از این نار حفظ فرماید و بنور معرفتش منور دارد اوست بر هر شیئی توانا

یا مهدی اول امر معرفت الله بوده و خواهد بود و آخر آن استقامت چه که ناعقین بر مرصده قائمند و باضلال خلق
مشغول طوبی از برای نفسیکه ما سوی الله را معدوم و مفقود مشاهده نماید آنه من اهل هذا المقام المنیر و هذا المقرّ العزیز
المنیع

یا قلم رحمن را ذکر نما شاید جذب ذکر الهی او را اخذ نماید بشأنیکه بر امر ثابت و مستقیم ماند در جمیع احوال در
عظمت امر و یوم ناظر باش طوبی لمن عرف و وجد عرف بیان ربّه العظیم الخبیر

یا عبدالله یوم آمد و وقت آمد ولکن بندگان مقصود عالمیانرا در این جامه نشناختند کل از شناسائیش محروم و ممنوعند
الّا من شاء ربّک طوبی از برای عبدیکه بعرفان مولایش فائز گشت و از جهان و آنچه در اوست گذشت و باو پیوست اینست
مقام اشراق نور توکل حقیقی و تفویض معنوی

یا اسدالله در قدرت مظلوم تفکر نما فرداً واحداً امام وجوه عالم قیام فرمود و در لیالی و ایام آیاتش نازل و بیناتش ظاهر
من غیر ستر و حجاب حجبات جلال و سبحات اجلال را باصبع اقتدار شق نمود و کل را باعلی النداء بصراط مستقیم و نبأ
عظیم هدایت فرمود اوست مقتدریکه ضغینه و بغضای امرا و علما او را از ذکر حق و ما اراده منع نکرد فکر و قل لک العظمة
و الاجلال و لک القدرة و الافضال

یا سرباز یا حبیب امید هست که در این یوم بدیع الهی از تجلیات انوار اسم اعظم بجای سربازی تاجبخشی کنی اباذر
راعی اغنام بود بیک کلمه امنت حافظ بیضه اسلام و هادی انام گشت لیس هذا علی الله ربّک بعزیز

یا حسن گفتار مخصوص لسانست حال دریا متکلم و حرارت از نار است و این حین آفتاب معطی و باذل جهد نما
شاید بحول و قوه حق دارای مقام شوی و مستحق اکرام من لدی الله مولی الانام

یا محمد قبل باقر حجبات اسما اهل ناسوت انشا را از افق اعلی منع نموده هزار و دویست سال شیعه شنیعه باسم
وصایت و نیابت و نجابت مشغول و چون آفتاب ظهور از افق اراده مشرق و لائح بر ضرش قیام نمودند و بر سفک دمش فتوی
دادند بحق وحده ناظر باش تا از موحدین حقیقی در کتاب الهی مذکور و از قلم اعلی مسطور گردی

یا کاظم اذا وجدت نفحات بیانی و سمعت ندائی من شطر سجنی اقبل بقلبک الی المقام الاعلی و الذروة العلیا و قل
الهی الهی قد اخذتني الاحزان فی ایامک این فرجک یا فرج العالمین و اهلکنی بعدک این کوثر قربک یا مقصود
العارفین و ذاب کبدی فی هجرک این عنایتک یا مولی العالم و معبود الامم اسئلک بصریر قلمک و بالسرّ الذی جعلته مستوراً عن
اعین خلقک بان تویدنی علی العمل بما انزلته فی کتابک لا اله الا انت الغفور الرحیم

یا قلم اذکر من سُمی بمحمد قبل جعفر لیفرح بذكر الله مالک القدر و یقول
الهی الهی لک الحمد بما هدیتنی بآیاتک الکبری الی صراطک المستقیم و نور قلبی بنور ذکر نباك العظیم اسئلک
بامرک الذی به سخرت العالم و بالکلمة الّتی بها انجذبت افئدة الامم بحیث سرعوا الی مقرّ الفداء شوقاً لرضائک و لقاءک ای
ربّ ترى المسکین تمسک بحبل فضلک و العاصی تشبّث باذیال رداء اسمک الغفور الرحیم قدر له ما ینبغی لعنایتک یا اله
العالمین

یا محمد قبل علی اسمع ندائی من شطر سجنی آنه یجذبک الی افق فضلی و یقرّبک الی بساط عظمتی قل

الهي الهى اقبلت بوجهي الى انوار وجهك و بقلبي الى افق جودك نور يا الهى ظاهري بانوار عنايتك و باطنى بنور معرفتك انت الذى لا يعزب عن علمك من شئى و لا يعجزك امر من الامور فى قبضتك زمام العالم تفعل ما تشاء لا اله الا انت المهيمن على ما كان و ما يكون

يا سيد محمد قل

الهي الهى اشهد انك اظهرت نفسك و انزلت آياتك و ابرزت بيناتك لهداية خلقك و ارتفاع مقاماتهم فى ايامك اسلك يا فائق الاصباح و مسخر الارياح باصبع اقتدارك الذى به انشقت حجبات خلقك بان تجعلنى ناصرأ لامرك و ثابتاً فى حبك لا اله الا انت المقتدر القدير

يا قلمى الاعلى اذكر اوليائى الذين صعدا الى الرقيق الابهى و طاروا باجنحة الايقان الى الافق الاعلى قد سبقت رحمتك الممكنات و فضلك الموجودات اسلك ببحر جودك و سماء كرمك بان تنزل لهم فى كل حين من سماء عطائك ما تقر به اعين اوليائك و اصفيائك انك انت المقتدر على ما تشاء تشهد بكرمك الكائنات لا اله الا انت المقتدر المهيمن على الغيب و الشهود ثم اذكر الحسين الذى صعدا الى مولاه و قدر له فى الفردوس الاعلى فيكل حين ما ينبغى لبحر كرمك و سماء فضلك انك انت الغفور الرحيم

و نذكر من سمي بالله ويردى الذى اقبل الى افقى و قطع البر و البحر حباً للقاءى الى ان حضر امام وجهى و سمع ندائى طوبى لك بما فرت باثارى من قبل و فيهذا الحين المبين اشكر ربك بهذا الفضل العظيم الهاء عليك و على اختك و بنتها و على اللائى آمن بالله رب العالمين و نذكر اماتى فى آخر اللوح و نبشروهن بنير عنايتى الذى اشرق و لاح من افق سماء رحمتى فى سجنى العظيم

يا ملا باجى يا امتى اشكرى ربك انه ذكرك بما يبقى به ذكرك فى كتاب الله العزيز الحميد افرحى بعناية ربك و سبحى باسمه العزيز البديع

انا ذكرنا عباد الله و اماته و انزلنا لهم ما لا تعادله الدنيا و زينتها و زخرفها و ما ظهر منها و كُيز فيها ان ربك هو الفياض الكريم

يا ابن دخيل لله الحمد جميع اسامى المذكوره هر يك باثار قلم اعلى فائز بشروهم من قبلى و نورهم بنور بيانى انا قدرنا لهم فى ملكوتنا الاعلى ما عجزت عن ذكره الالسن و الاقلام يشهد بذلك من ينطق فى هذا الحين امام الوجوه انه لا اله الا هو الفرد الواحد المهيمن على كل صغير و كبير اوليا را تكبير برسان بگو امروز روز ذكر و ثناست و روز جذب و انجذاب سعى نمائيد بكلمة الهى افئدة عباد را جذب نمائيد و بافق اعلى كشانيد وصيت مينمائيم كل را بانچه سزاوار ايام الله است و باصلاح عالم و تهذيب امم ان ربك هو الامر القديم لا اله الا هو مالک يوم الدين و هذا الامر الحق المبين الهاء المشرق من افق سماء بيانى عليك و عليهم الذين نبدوا سوائى و اخذوا ما امروا به فى كتابى المبين

انا نذكر فى هذا الحين احباء الرحمن فى ميلان لتجذبهم نفحات الذكر و البيان الى مقام خضعت له بقاع الارض كلها انه هو المقتدر العزيز الوهاب

قد سمعتم النداء مرة بعد مرة ثم استمعوا ما نطق به القلم الاعلى انه لا اله الا هو الفرد الواحد المختار طوبى لكم بما اقباتم اذ اعرض عنه اكثر الورى و نطقتم بالثناء اذ تكلم المشركون بما ناح به اهل الفردوس الاعلى على اعلى المقام يا اهل ميلان لعمر الله قد خزن فيكم لثالى المحبة و الوفاء يشهد بذلك ام الكتاب از حق ميطلبيم جميع را تأييد فرمايد و توفيق عطا كند تا كل بر خدمت امر قيام نمايند و قلوب فارغه را بانوار اسم اعظم منور كنند و بتهذيب نفوس غافلهم و اصلاح عالم مشغول كردند نار ضغيته و بغضا را كه در قرون و اعصار در افئدة احزاب مشتعل بماء حكمت و بيان ساكن نمايند تا كل باتفاق در

اصلاح آفاق جهد بلیغ مبذول دارند ذکر هر یک عند الله مذکور و از قلم اعلی مسطور نظر بحکمت ستر نمودیم و از قلم اعلی جاری فرمودیم آنچه را که سبب حیات باقیه است باعمال طیبیه تمسک نمائید و باخلاق مرضیه تشبث بعد از معرفت حضرت باری جلّ جلاله استقامت و امانت و دیانت امانات حقد بین خلق کل را بحفظ آن وصیت مینمائیم طوبی از برای نفسیکه حوادث و زخارف عالم او را از بر و تقوی الله منع نمود و فائز شد بانچه که ذکرش بدوام ملک و ملکوت در کتاب الهی از قلم عنایت جاری و مثبت قدر ایام را بدانید و باتحاد تمام بذکر و ثنای مقصود عالمیان مشغول باشید آنچه سبب ضوضا و علت فساد و نزاع است در کتاب الهی نهی شده له الفضل و العطاء و هو المشفق الکریم کل باید بنفوسیکه در اقبال و ایمان و عرفان سبقت گرفته‌اند بکمال محبت حرکت نمایند اینفقره در کتب الهی از قبل و بعد مذکور و فی الفرقان السابِقون السابِقون اولئک المقربون البهَاء و التّکبیر و الثّناء علی عباد الله المقربین و اصفیائهم المخلصین الذّین ما نقضوا عهد الله و میثاقه و عملوا بما أمروا به فی کتابه المبین

در این حین لسان بیان در ملکوت عرفان باهل سیسان توجّه فرموده و لوجه الله ایشانرا ذکر مینمائیم ذکر الهی در یکمقام بمنزله روح است از برای اجساد اهل عالم و در مقام آخر بمثابة کوثر باقی از برای هیکل فانی و در یکمقام آیه رحمن است از برای ابرار و غضب اوست از برای اشرار طوبی از برای نفوسیکه ندا را شنیدند و از قبور غفلت برخاستند یا اولیائی فی سیسان بشنویند ندای مظلوم را و تمسک نمائید بانچه سبب علو و علت سمو است شما نهالهای بستان عنایت حقیق و از کوثر بیان رحمانی نمو نموده‌اید و بمقام بلوغ که مقام عرفان حق جلّ جلاله است فائز گشته‌اید اینمقام را باسم مالک ایام حفظ نمائید و چون جان عزیزش دارید زود است آنچه مشاهده میشود بفنا راجع الا ما قُدر لکم من لدی الله العلیم الخبیر البهَاء و الذّکر و الثّناء علیکم و علی امائی اللّائی ما منعتهنّ ضوضاء الاماء و لا زماجیر الاشرار عن الله الفرد العلیم الحکیم انا ذکرنا کلّ امة اقبلت و فازت لا یعزب عن علم ربکم من شیء یسمع و یری و هو الفرد الواحد المقتدر القدر بعضی از نفوس مذکوره در اراضی اخری چون عرف استقامت بتمامه از ایشان تضوّع نمود لذا ذکرشانرا بوقت آخر و یوم آخر مقدر نمودیم ان ربک یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو العزیز الحمید